



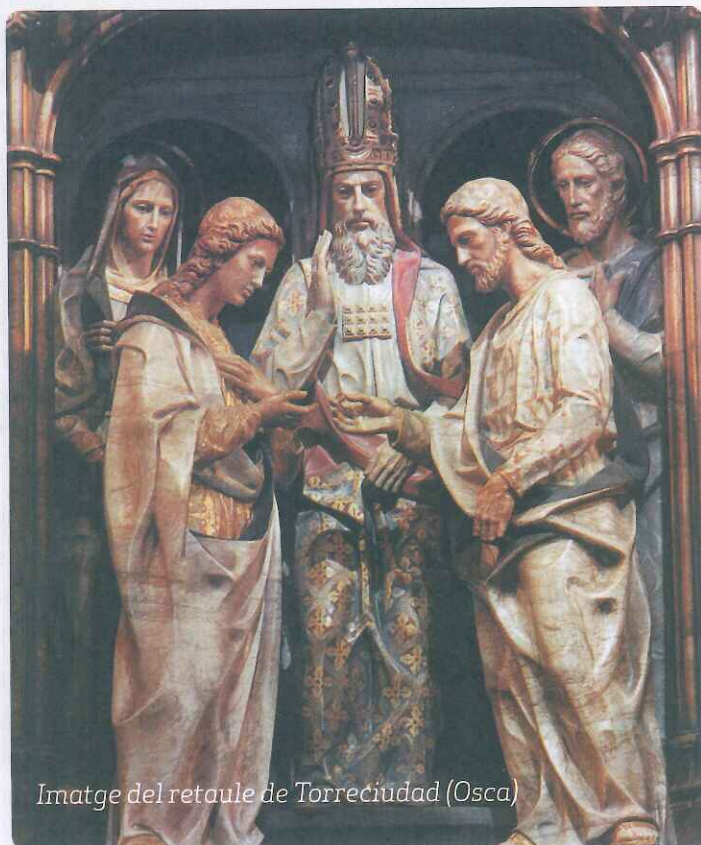
Josep i Maria, oberts a l'obra de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic



La nostra fe cristiana té el seu fonament en l'Encarnació del Fill de Déu en les entranyes virginals de Maria, esposa de Josep. Amb una primera mirada podem afirmar que aquest matrimoni de Josep i Maria és un matrimoni singular, amb una no menys singular filiació: el Fill que neix de la Verge pel poder de l'Esperit Sant. Llegim en l'evangelista Lluc les paraules de l'àngel a Maria en l'anunciació: *L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant, l'anomenaran Fill de Déu (1,35)*. L'Església, és a dir, la fe dels pobres i senzills, ha confessat sempre que Jesús és el Fill de Déu i que a Maria, la seva mare, li correspon amb tota veritat el títol de «Mare de Déu». En la concepció Maria es mantingué verge; però també ho fou en el part; i s'hi mantingué sempre. L'aprofundiment en la fe sobre la maternitat virginal de Maria ha portat l'Església a confessar la virginitat real i perpètua de Maria; per això l'honora també anomenant-la «sempre verge».

Maria i Josep es van esposar per elecció divina; és el Senyor el qui els ha posat davant per davant i les seves esposalles són de Déu. El matrimoni de Josep i Maria té una gran missió d'amor; però un amor molt més gran: l'amor de Déu per la humanitat. A mi m'agrada de pensar que, tant en Maria com en Josep, el Senyor fa néixer desitjos grans, que ell mateix aconsegueix amb escreix. En Maria, cosa estranya en el poble jueu, hi ha un desig de virginitat. Deixant-se portar per Déu es compromet en matrimoni amb Josep. Però Déu, per a qui *no hi ha res impossible (Lc 1,37)*, li fa el do de la virginitat i el de la maternitat. Perquè el Fill que d'ella naixerà no pot dir a ningú «pare» amb tota propietat si no és al Pare etern. Per això la pregunta de Maria a l'àngel: *Com podrà ser això, si jo sóc verge? (Lc 1,34)*, solament pot néixer d'una dona compro-



Imatge del retaule de Torreceda (Osca)

mesa en matrimoni que en el seu cor porta el desig de la virginitat.

Sant Josep, per la seva part, portava en el seu cor el desig de l'amor a la seva esposa i el desig de la paternitat. L'àngel en somnis li manifesta que el fill que porta en les seves entranyes Maria és el Fill etern de Déu (cf. Mt 1,18-24). Josep home just, obert a Déu i a la seva voluntat, es llança sense por a viure la seva missió de ser custodi de la virginitat de la seva esposa i, sobretot, del misteri del Fill de Déu fet home. La paternitat que sentia en el seu cor és sobrepassada amb escreix: ell és el qui ha de viure la «paternitat» de ser el custodi del Fill de Déu.

